

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.287 van 5 juli 2013
in de zaak A. 208.251/X-15.383.**

In zake : Marie-France COLLART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Vermer
kantoor houdend te 1160 BRUSSEL
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Coenraets
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Ter Kamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de vzw SINT-GOEDELE BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frank Judo en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 maart 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 27 [lees: 15] november 2012 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarbij de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een kinderdagverblijf (op de niveaus N-1, N0 en N1) en een school (op niveau 2) als uitbreiding van een bestaande school, Generaal Fivéstraat 38 wordt afgeleverd onder voorwaarden aan de VZW Sint-Goedele-Brussel, vertegenwoordigd door de heer Vandermot Piet”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 mei 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Dominique Vermer verschijnt voor de verzoekster, advocaat Christophe Lépinos, die loco advocaat Philippe Coenraets verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaten Frank Judo en Thomas Eyskens verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 8 april 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de vzw Sint-Goedele Brussel, begunstigde van de bestreden beslissing, om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De verzoekster is eigenares en bewoonster van een woning die gelegen is aan de Generaal Fivéstraat 33 te Etterbeek. Zij is te Etterbeek ook eigenares van de woning die gelegen is aan de Generaal Fivéstraat 31. Haar eigendommen situeren zich schuin tegenover de bestaande gebouwen van de Lutgardisschool aan de Generaal Fivéstraat 38.

Op 13 december 2011 verleent de gemeente Etterbeek, op aanvraag van de tussenkomende partij, onder voorbehoud een stedenbouwkundig attest, strekkende tot het verbouwen van een bestaande school en tot het bouwen van een nieuwbouw voor een kinderdagverblijf en een school in de Generaal Fivéstraat 38. Het project betreft, enerzijds, een uitbreiding van de bestaande school in de Generaal Fivéstraat 38 en, anderzijds, een verplaatsing van het kinderdagverblijf van de Generaal Fivéstraat 84 naar de Generaal Fivéstraat 38.

Op 12 maart 2012 dient de tussenkomende partij bij de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuwbouw met een kinderdagverblijf en een school als uitbreiding van een bestaande school, aan de Generaal Fivéstraat 38 te Etterbeek.

Het betrokken perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestelijk bestemmingsplan, goedgekeurd bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 3 mei 2001, gelegen in “een typisch woongebied”. Het is voor het overige gelegen binnen de grenzen van het bij koninklijk besluit van 26 september 1969 goedgekeurd bijzonder bestemmingsplan van de blokken 539 en 591.

Van 23 maart 2012 tot 7 april 2012 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd, ter gelegenheid waarvan drie bezwaren en een petitie worden ingediend.

Op 8 mei 2012 brengt de overlegcommissie een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 31 mei 2012 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Etterbeek, buiten de gestelde termijn, advies uit over de aanvraag.

Daarop verleent de gemachtigde ambtenaar op 29 juni 2012 de gevraagde vergunning onder de volgende voorwaarden:

- “• de volgende afgestempelde plannen 1/10 tot 10/10 gedateerd op 23/12/2011 respecteren;
- de hoogstam voorzien in het midden van de rotonde te vervangen door een bloemenperk;
- halfstammen te voorzien in de bufferzone langs de erfdienstbaarheid en hoogstammen te voorzien ter hoogte van de 2 bestaande achtergebouwen in de tuinen van de nrs.108 en 112 Generaal Henrystraat;
- akoestische panelen en groenvoorziening te voorzien rond de ventilatiegroep op het dak;
- het plat dak van het gebouw in te richten als groendak;
- in het lastenboek de vereisten toevoegen van Titel IV van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening die niet hernomen zijn op de plannen, overeenkomstig het advies van Plain-Pied in bijlage van de huidige vergunning;
- het advies van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp van 21/01/2012, met kenmerk A.1995.0383/9/BS/dm, respecteren;
- de eisen van de gemeentelijke technische diensten inzake wegeniswerken en allerhande aansluitingen (water, gas elektriciteit, telefoon, enz, ...) respecteren.”

Op 26 juli 2012 tekent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Etterbeek bij de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest beroep aan tegen de beslissing van de gemachtigde ambtenaar.

Met het bestreden besluit van 15 november 2012 verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke regering het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Etterbeek ontvankelijk en ongegrond en verleent zij de stedenbouwkundige vergunning.

5. De verzoekster dient op 28 februari 2013 een eerste enig verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing in tegen het besluit van 15 november 2012 (zaak gekend onder nr. A 208.118/X-15.370). Op 1 maart 2013 vordert zij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Bij arrest nr. 222.788 van 8 maart 2013 voegt de Raad van State de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid samen, en verwerpt hij de beide vorderingen bij gebrek aan de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid.

Op 18 maart 2013 doet de verzoekster afstand van haar verzoek tot schorsing en nietigverklaring in de zaak A 208.118/X-15.370 en dient zij een nieuw enig verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing in.

V. Ontvankelijkheid

Excepties

6. De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van de vordering. Volgens haar ging de beroepstermijn lopen vanaf de kennisneming van de bestreden beslissing op 15 januari 2013 en is het verzoekschrift derhalve laattijdig.

7. Tevens werpt de tussenkomende partij op dat te dezen geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 17, § 3, derde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Immers is de beroepstermijn verstreken en voorts is de bepaling bedoeld om “indien enkel de nietigverklaring wordt gevorderd, binnen de beroepstermijn alsnog een enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing en nietigverklaring in te dienen”. In de voorliggende zaak evenwel heeft de verzoekster eerst de schorsing gevorderd in een eerste enig verzoekschrift en dan nog eens de schorsing in een tweede enig verzoekschrift.

Beoordeling

8. Uitgaande van de kennisneming van de bestreden beslissing op 15 januari 2013, was de zestigste dag voor het indienen van een annulatieberoep, 16 maart 2013. Deze dag een zaterdag zijnde, wordt de vervaldag van de

beroepstermijn overeenkomstig artikel 88 van het algemeen procedurereglement verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, maandag 18 maart 2013.

De op die dag ingediende vordering tot schorsing is dus tijdig.

De eerste exceptie wordt dan ook verworpen.

9. Artikel 17, § 3, derde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd 12 januari 1973, bepaalt het volgende:

“Eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, is een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, onverminderd de mogelijkheid in hoofde van de verzoeker om, indien de beroepstermijn nog niet is verstreken, een nieuw beroep tot nietigverklaring in te stellen waar een vordering tot schorsing is bijgevoegd op de wijze bepaald in dit artikel.”

Diezelfde wetten verbinden geen rechtsgevolgen aan het naast elkaar bestaan van twee rechtsgeldig ingediende verzoekschriften die gericht zijn tegen dezelfde bestuurshandeling. Artikel 17, § 1, vijfde lid, die de procedureshopping tussen de verschillende soorten schorsingsvorderingen moet tegengaan (*Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/1, p. 24-25) en de uitdrukkelijke vermelding in artikel 17, § 3, derde lid, dat een vordering tot schorsing ingediend na een annulatieberoep niet ontvankelijk is, sluiten het indienen van twee verzoekschriften tot annulatie niet uit en verbieden ook niet dat bij het indienen van een tweede verzoekschrift nog een schorsingsvordering wordt gevoegd. Meer nog, artikel 17, § 3, derde lid, bepaalt uitdrukkelijk dat de verzoekster de mogelijkheid heeft om tijdig een “nieuw beroep” met verzoek tot schorsing in te dienen.

Ook de tweede exceptie wordt niet bijgevalen.

VI. Schorsingsvoorwaarden

10. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing worden overgegaan, onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden, en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VII. Voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekster

11. Volgens de verzoekster dreigt de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen. Zij voert daartoe in de eerste plaats de negatieve impact op de parkeergelegenheid aan, terwijl er nu al haast geen parkeermogelijkheden in de straat en wijk zijn. Voorts doet zij de toename gelden van de verkeersdruk, lawaaihinder en rustverstoring in en rondom de *kiss-and-ride-zone* die recht tegenover haar woning zal worden aangelegd. Ook zal het project naar de mening van de verzoekster haar uitzicht aantasten en een negatieve impact hebben op het architectonisch en enigszins pittoreske karakter van de straat. Gevreesd wordt eveneens voor geluidshinder. Ten slotte betoogt de verzoekster dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel “des te meer als zijnde aanwezig [dient] te worden beschouwd gelet op de omstandigheid dat de verwerende partij niet heeft onderzocht of al dan niet een milieueffectenrapport vereist was”.

Beoordeling

12. Wat de aangevoerde parkeer- en mobiliteitsproblematiek betreft, erkent de verzoekster zelf dat de buurt nu al kampt met een parkeerprobleem. Dat de uitbreiding van de school en het kinderdagverblijf een impact zal hebben op de reeds beperkte parkeergelegenheid, betekent niet *ipso facto* dat er sprake is van een bijkomende onaanvaardbare verzwaring van de parkeerdruk.

Voor ogen moet worden gehouden dat op het terrein aan de overzijde van de woning van de verzoekster reeds het hoofdgebouw van de school aanwezig is en dat het bestreden besluit enkel een vergunning verleent voor het oprichten van een uitbreiding met een kinderdagverblijf en vier

klaslokalen op de plaats waar vroeger het oude schoolgebouw stond en later acht containerklassen waren opgesteld.

Tevens moet met de verwerende en de tussenkomende partijen worden vastgesteld dat een schoolgebouw en kinderopvang slechts een kortstondige piek in de verkeersdruk creëren. In dat verband is het aannemelijk dat, zoals de tussenkomende partij schetst, 90 % van de kinderen thans niet met de auto naar school komen en dat dit niet anders zal zijn bij de uitbreiding van de school.

Ook blijkt uit het dossier dat de gemeente, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de verwerende partij wel degelijk aandacht hebben besteed aan het parkeerprobleem, getuige hiervan de inrichting van een *kiss-and-ride-zone* en het voorstel van de burgemeester om de gemeenschapswachters in te zetten om het verloop van het brengen en afhalen van kinderen in goede banen te leiden zowel in de *drive-in* als op de straat.

In dit licht maakt de verzoekster onvoldoende concreet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aanleiding zal geven tot een zodanige toename van de verkeers- en parkeerdruk dat dit voor haar als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te beschouwen is. Een bijkomende moeilijk te verdragen verzwaring van de al bestaande verkeers- en parkeerdruk, en de ermee verband houdende rustverstoring, komt derhalve als te hypothetisch voor.

13. Wat de lawaai- en geluidshinder betreft, moet opnieuw worden vastgesteld dat er ook momenteel reeds een schoolgebouw aanwezig is, met een speelplaats aan de straatzijde. Dit is van aard het aangevoerde nadeel door het afzetten en ophalen van kinderen tijdens de begin- en einduren van de school, door spelende kinderen tijdens de speeltijden en door een ventilatie-installatie danig te relativeren, des te meer omdat de verzoekster het ter zake bij algemene beweringen houdt.

14. Inzake de nadelige invloed op de goede plaatselijke ordening en het architectonisch karakter van de straat blijkt uit de foto's die de verzoekster aan haar dossier toevoegde dat de straat bebouwd is met vele rijwoningen, het

thans bestaande schoolgebouw dat een prominente plaats opeist en vele appartementsgebouwen. Zij maakt vooralsnog niet aannemelijk dat het ontworpen bouwwerk het karakter van de straat dermate ernstig in het gedrang zou brengen dat zij er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel door ondervindt.

15. Aangaande ten slotte de afwezigheid van een milieueffectenbeoordeling moet worden opgemerkt dat dit in wezen de ernst van de middelen betreft en niet als zodanig de vereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het bestaan van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en het voorhanden zijn van een ernstig middel zijn evenwel twee afzonderlijke grondvoorwaarden voor een schorsing, die tot een afzonderlijke beoordeling aanleiding geven. De eventuele onwettigheid van het bestreden besluit volstaat op zich niet opdat er van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel sprake is.

16. Samenvattend maakt de verzoekster niet aan de hand van voldoende precieze en overtuigende gegevens aannemelijk dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel riskeert ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

Hieruit volgt dat alvast aan een van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet is voldaan. Er is bijgevolg reden de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de vzw Sint-Goedele Brussel tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf juli 2013,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust